23/03/2022

“Όταν η πίστη φεύγει από την πόρτα, θα μπει η δεισιδαιμονία από το παράθυρο”

/ Γνώμες

Του Μητροπολίτου Αργολίδος Νεκταρίου

Πριν από λίγες μέρες σε πρωινή ενημερωτική εκπομπή είχε κληθεί γνωστή επιστήμων με πλούσιο βιογραφικό. Η δημοσιογράφος έφερε για κέρασμα... κόλλυβα. Η επιστήμων εξανέστη, απείλησε ότι θα φύγει, και πέταξε μακριά το φακελάκι με τα κόλλυβα, επαναλαμβάνοντας συνέχεια ότι είναι προληπτική!

Δυστυχώς δεν είναι η μόνη, ούτε αποτελεί εξαίρεση. Διάβαζα ότι σύμφωνα με μία έρευνα στην Ελλάδα το ποσοστό που πιστεύουν στις προλήψεις και δεισιδαιμονίες ξεπερνάει το 50%! Αν προσθέσουμε δε και αυτούς που πιστεύουν στους μάγους, αστρολόγους, καφετζούδες και κάθε είδους τσαρλατάνους, τότε θα εκπλαγούμε. Γιατί συμβαίνουν όλ’ αυτά;

Ζούμε σε μία εποχή όπου η επιστήμη γνώρισε μια εκπληκτική πρόοδο. Ανακαλύψεις και κατακτήσεις που πριν από δύο – τρείς αιώνες φαίνονταν αδιανόητες και κινούνταν στην σφαίρα της φαντασίας, έγιναν πραγματικότητα. Η ζωή των

ανθρώπων άλλαξε σε σημαντικό βαθμό. Κι ενώ θα περίμενε κανείς η πρόοδος αυτή να οδηγούσε στην απελευθέρωση του ανθρώπου από τις προλήψεις, δεισιδαιμονίες, θρησκοληψίες, πρωτογονισμούς του παρελθόντος, η κατάσταση δεν φαίνεται να άλλαξε σημαντικά. Ο σύγχρονος άνθρωπος, καυχιέται για τις κατακτήσεις του, αλλά και παραμένει δέσμιος των πρωτόγονων καταβολών του. Οι πρωτόγονες προλήψεις και δεισιδαιμονίες βασανίζουν και καταταλαιπωρούν τον άνθρωπο. Σε κάθε του βήμα διαβλέπει κινδύνους, ταλαιπωρίες, αποτυχίες, ασθένειες, θανάτους, με αποτέλεσμα να χάνει την ειρήνη του. Και το χειρότερο από όλα είναι ότι νομίζει πως όλα αυτά είναι μέσα στον χώρο της πίστης!

Έλεγε κάποτε σημαίνον πολιτικό πρόσωπο της Ελληνικής κοινωνίας με διεθνή εμβέλεια:

-Εγώ είμαι πολύ θρήσκα.

(Περίμενα κι εγώ να ακούσω ότι πιστεύει στον Θεό, ότι εκκλησιάζεται, ότι συμμετέχει στη μυστηριακή ζωή της εκκλησίας, ότι προσεύχεται κ.λπ. Διαβάστε τη συνέχεια).

-Να φανταστείτε ότι ποτέ δεν αρχίζω κάποια εργασία ημέρα Τρίτη!

Η όλη δηλαδή θρησκευτικότητά της εξαντλείτο στην αποφυγή μιας… γρουσούζικης μέρας!

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι όλ’ αυτά τα φαινόμενα είναι πρωτόγονα.

Ο πρωτόγονος άνθρωπος απομακρυνόμενος σταδιακά από τον αληθινό Θεό, θεοποίησε τα άψυχα και έμψυχα κτίσματα και έγινε δέσμιος των προλήψεων. Ο πρωτόγονος άνθρωπος ήταν κατεξοχήν προληπτικός. Πηγή των προλήψεων ήταν ο φόβος, που ένιωθε μπροστά στις άγνωστες και ισχυρότερες από αυτόν δυνάμεις της φύσης. Επειδή είχε σχηματίσει την εντύπωση, ότι οι δυνάμεις αυτές ήταν εχθρικές για την ζωή του, άρχισε να λαμβάνει προληπτικά μέτρα, για να αποφύγει τις βλαπτικές ενέργειές τους, που αυτές έμελλε να του προξενήσουν.

Με τον τρόπο αυτό όλες οι εκδηλώσεις της ζωής του πρωτόγονου ανθρώπου συνδυάστηκαν με αναρίθμητα είδη προλήψεων: Πρόσωπα και πράγματα, φυσικά φαινόμενα και γεγονότα της ζωής, ζώα και πουλιά, ζωή και θάνατος, χώρος και χρόνος, στα πάντα οι αρχαίοι άνθρωποι έβλεπαν το κακό, την καταστροφή, τη «Θεομηνία». Έτσι, γεγονότα που απλώς συνέβαιναν στη ζωή και δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους, τυχαίες συμπτώσεις, θεωρούνται πως έχουν άμεσα αποτελέσματα στη ζωή, συνήθως δυσάρεστα. Μία άλλη έκφραση των προλήψεων των πρωτόγονων ήταν και τα τοτέμ, διάφορα δηλαδή αντικείμενα που

τοποθετούσαν στους οικισμούς τους, για προστασία από τις βλαπτικές επιδράσεις των «πνευμάτων». Τα τοτέμ είχαν συνήθως τις μορφές άγριων ζώων, αρχικά μάλιστα – ήταν πραγματικά θηρία που είχαν θεοποιηθεί. Γι' αυτό και οι μορφές των τοτέμ ήταν άγριες και προκαλούσαν τρόμο.

Η Εκκλησία μας, κατά την ίδρυση της, ήλθε κατ' αρχήν, σε κατά μέτωπον σύγκρουση με την πρωτόγονη θρησκευτικότητα, την ειδωλολατρία, τη μαγεία, τις προλήψεις και δεισιδαιμονίες. Οι αιματηροί διωγμοί των πρώτων αιώνων, που κόστισαν στην Εκκλησία εκατομμύρια Μάρτυρες, δεν ήταν παρά αποτέλεσμα της φοβερής αυτής αναμέτρησης του χριστιανισμού με τον πρωτογονισμό και την ειδωλολατρία.

Παρ' όλες, όμως, τις προσπάθειες της Εκκλησίας πολλοί άνθρωποι δεν δέχθηκαν να εγκαταλείψουν τις μορφές της πρωτόγονης θρησκευτικότητας και να ασπαστούν τον χριστιανισμό. Αλλά και από αυτούς που τον δέχθηκαν, δεν ήταν λίγοι αυτοί που συνέχισαν να έχουν κάποια μικρή ή μεγάλη σχέση με την πρωτόγονη θρησκευτικότητα, ιδίως την μαγεία. Έτσι μέχρι σήμερα η πρωτόγονη θρησκευτικότητα συνεχίζει να υπάρχει και να επηρεάζει τους ανθρώπους. Η μαγεία, η αστρολογία και τα όμοια, παρουσιάζουν σήμερα μία θεαματική έξαρση, ενώ πολλές προλήψεις και δεισιδαιμονίες των πρωτόγονων επιβιώνουν στα ήθη και έθιμα των χριστιανικών λαών.

Με πολλή θλίψη π.χ. βλέπω πολλές φορές στο μυστήριο του Βαπτίσματος την εξής σκηνή. Μετά την Βάπτιση του παιδιού, οι ανάδοχοι φέρνουν το σταυρό για να τον φορέσουμε στο νεοφώτιστο. Να όμως που δεν αρκεί αυτό. Έρχεται συνήθως η γιαγιά, που κρατάει τις... παραδόσεις και καρφιτσώνει κι ένα "μάτι" για να προφυλάσσεται δήθεν το παιδί από το κακό μάτι, το μάτιασμα! Τη φύλαξη του παιδιού την εμπιστεύονται όχι στο σταυρό του Χριστού, αλλά στις χάντρες και στα χαϊμαλιά.

Κάποια μέρα περίμενα στη στάση της εθνικής οδού να πάρω το λεωφορείο. Ήταν πρωί. Περνάει ένα φορτηγό και βλέπω τον οδηγό να με μουτζώνει με τα δύο του χέρια! Προφανώς το θεώρησε γρουσουζιά να δει πρωί – πρωί ένα παπά. Το φορτηγό ήταν γεμάτο από χαϊμαλιά για το "κακό μάτι". Δεν έφταναν όλ' αυτά για να τον προστατέψουν. Πίσω είχε και μία επιγραφή με μεγάλα γράμματα: «Γυαλιά καρφιά στα μάτια τα κακά»! Με την κατάρα αυτή ήταν σίγουρος πως προστατευόταν από το κακό μάτι..! Για γέλια και για κλάματα!

Είναι απίστευτα μεγάλος ο κατάλογος των προλήψεων και δεισιδαιμονιών γύρω από το γάμο, την γέννηση παιδιού, το επάγγελμα, το θάνατο. Πολλές προλήψεις συνδέονται με τα ζώα, με τα αντικείμενα, με τα μέλη του σώματος, με τα άστρα,

με την Τρίτη, με τον αριθμό 13. Δυστυχώς επιβιώνουν προλήψεις που αναφέρονται ακόμη και σε θέματα της χριστιανικής ζωής: Η ζώνη του ιερέα, η αγία “ζέση” τα απονιψίδιακ.α.π. Έτσι ενώ η Εκκλησία απομάγευσε τον κόσμο, ενώ η χριστιανική πίστη ελευθερώνει τον άνθρωπο και του δίνει την δυνατότητα της «καινής εν Χριστώ ζωής», οι προληπτικοί λησμονούν αυτή τη μεγάλη αλήθεια και υποδουλώνονται σε αφελείς και παράλογες προλήψεις.

Δυστυχώς θα περίμενε κανείς από πιο μορφωμένους ανθρώπους, που κατέχουν κάποιες υψηλές θέσεις, να απέχουν από όλ’ αυτά. Και όμως, άνθρωποι με πτυχία, με σημαντικές θέσεις στο δημόσιο χώρο, πολιτικοί, συγγραφείς, καλλιτέχνες, αθλητές, είναι προληπτικοί. Πολλοί μάλιστα απ’ αυτούς αυτοπροσδιορίζονται ως άθεοι, αλλά από την άλλη φοβερά προληπτικοί. Είναι παρατηρημένο άλλωστε ότι όταν η πίστη φύγει από την πόρτα, η δεισιδαιμονία θα μπει από το παράθυρο. Η φύση δεν αγαπά το κενό. Το κενό της πίστης προσπαθεί να το καλύψει η δεισιδαιμονία.

Είναι επίσης γεγονός ότι πολλοί άνθρωποι όταν παίρνουν την εφημερίδα, ή το περιοδικό, η πρώτη σελίδα που ανοίγουν είναι το... ωροσκόπιο. Και ρωτάω. Είναι ποτέ δυνατόν, οι κινήσεις των άστρων να προσδιορίσουν τη ζωή μας; Είναι ποτέ δυνατόν, η μέρα της γεννήσεως κάθε ανθρώπου να τον κατατάσσει σε ζώδια – αστερισμό και να ισχύουν για εκατομμύρια ανθρώπους του ίδιου ζωδίου, οι ίδιες οδηγίες που δίνουν οι ειδικοί αστρολόγοι, στα ωροσκόπια; Αν τη ζωή μας, τις αποφάσεις και τις πράξεις μας τις καθορίζουν τα άστρα, η μοίρα, η τύχη, τότε που είναι η ελευθερία μας; Αν όλα είναι “γραμμένα” τότε που είναι η ευθύνη μας; Όταν κάποιος σκοτώσει έναν συνάνθρωπο του, μπορεί να ισχυριστεί, ότι δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά, γιατί αυτό ήταν γραμμένο; Ποιο δικαστήριο θα δεχόταν ότι κάποιος δολοφόνος δεν έχει ευθύνη, γιατί το πεπρωμένο, η μοίρα του ήταν προδιαγεγραμμένη;

Θυμάμαι στη γειτονιά που μεγάλωσα μια συνηθισμένη σκηνή. Κάθε τόσο περνούσε κάποια τσιγγάνα και φώναζε: «Ελάτε να σας πω την μοίρα σας, το ριζικό σας!». Κι έτρεχαν κάποιες ταλαίπωρες και ανασφαλείς για να τους πει το μέλλον, τι είναι γραμμένο, με το αζημίωτο βέβαια. Και πάλι αναρωτιέμαι: Είναι δυνατόν τα κατακάθια του καφέ στο φλιτζάνι να απεικονίζουν το μέλλον μας; Είναι ποτέ δυνατόν, κάθε τραπουλόχαρτο να παίρνει αυθαίρετα νόημα και να ορίζει τη ζωή μας; Είναι λογικό το μέλλον μας να εξαρτάται από τις πτυχώσεις της παλάμης μας;

Μη νομίσετε ότι όλα αυτά είναι ελληνικό φαινόμενο. Οι μάγοι, οι αστρολόγοι, οι “μεταφυσικοί ερευνητές” υπάρχουν παντού, σ’ όλο τον κόσμο, σ’ όλα τα καθεστώτα, σ’ όλους τους πολιτισμούς και οι κάθε λογής αγύρτες κάνουν χρυσές δουλειές. Και βέβαια τα έσοδά τους είναι αφορολόγητα... Βρισκόμουν πριν λίγα

χρόνια στη Ρωσία και διαπίστωσα ότι κι εκεί οι προλήψεις και δεισιδαιμονίες καλά κρατούν, μπορώ να πω ότι τα πράγματα εκεί είναι χειρότερα από μας. Ήλθε, λοιπόν, να με συναντήσει μία καθηγήτρια πανεπιστημίου, με υπουργική θέση. Σκέφθηκα ότι επιτέλους κι ένας μορφωμένος άνθρωπος με την οποία θα είχαμε μια υψηλού επιπέδου συζήτηση. Εξ' αρχής μου είπε ότι ζει ένα δράμα, εδώ και αρκετά χρόνια. Σκέφθηκα κάποιο οικογενειακό πρόβλημα, κάποια αρρώστια... Τίποτα από όλ' αυτά. Μου είπε επί λέξει:

-Όταν η κόρη μου ήταν 3 χρονών, πέρασε μια τσιγγάνα. Είδε την παλάμη του παιδιού και μου είπε, ότι όταν θα φτάσει 20 χρονών θα πεθάνει! Κι εγώ από τότε ζω σε αγωνία. Η κόρη μου είναι τώρα 17 χρονών και τρελαίνομαι στη σκέψη πως της έμειναν μόνο τρία χρόνια.

Κρατήθηκα για να μην βάλω τις φωνές. Προσπάθησα όσο πιο ήρεμα μπορούσα να της εξηγήσω μερικά πράγματα. Δεν ξέρω αν τα κατάφερα. Πάντως αυτή τη στιγμή η κόρη της είναι 30 χρονών, τελείωσε αριστούχος την Ιατρική, έκανε οικογένεια και ζει στο εξωτερικό.

Πριν μερικά χρόνια σε συνέντευξη τύπου, ο τότε υπουργός ναυτιλίας, προέβη σε μία σημαντική είδηση: Στην είσοδο του λιμανιού της Ρόδου, σε βάθος 52μ. Εντοπίστηκε ο Κολοσσός της Ρόδου! Το πρώτο εύρημα είναι μία σφιγμένη γροθιά του αριστερού χεριού, που πιθανόν να κρατούσε τον πυρσό. Σας διαβάζω το σχετικό δημοσίευμα "προοδευτικής" τότε εφημερίδας.

«Ο Κολοσσός της Ρόδου βρέθηκε.

Χτες το μεσημέρι, ο υπουργός Ναυτιλίας, κάλεσε επειγόντως τους δημοσιογράφους, στους οποίους έκανε τις παρακάτω ανακοινώσεις. Παρόντες ήταν η ηγεσία του λιμενικού σώματος.

Βρέθηκε σε βάθος 52 μέτρων και μετρήθηκε εξ' επαφής, ένα εύρημα που μοιάζει με αποκοκομμένο, από τον αριστερό καρπό, χέρι με σφιγμένα δάχτυλα – γροθιά. Λείπει ο αντίχειρας. Τα υπόλοιπα δάχτυλα είναι σπασμένα στο ύψος της μέσης φάλαγγας, λείπουν, δηλαδή, από κάθε δάχτυλο, η μέση και η ονυχοφόρος φάλαγγα.

Το ύψος του ευρήματος είναι 95 εκατοστά, το πλάτος 1.80 και το μήκος της ραχιαίας επιφάνειας, από καρπό μέχρι μετακάρπιο, 90 εκατοστά. Το πλάτος της ραχιαίας επιφάνειας κυμαίνεται από 1.45 μέχρι 1.80 μ.

Οι εγκοπές μεταξύ των δακτύλων έχουν τα εξής βάθη:

Μεταξύ δείκτη και μέσου 15 εκατοστά, μεταξύ μέσου και παράμεσου 18 εκατοστά

και μεταξύ παράμεσου και μικρού 17 εκατοστά.

Εκτός από τον αντίχειρα, λείπουν ένα μεγάλο κομμάτι από το δείκτη και ένα κομμάτι από μικρό δάχτυλο.

Η προσπάθεια

Η μεγάλη προσπάθεια των λιμενικών, άρχισε στις 21 Ιουνίου όταν η ομάδα βατραχανθρώπων βούτηξε για την ανακάλυψη κρυμμένων … ναρκωτικών.

Αντί όμως ναρκωτικών έπεσαν πάνω στη σφιγμένη παλάμη, αυτή που μάλλον κρατούσε τον πυρσό του Κολοσσού.

Η περιοχή ερευνάται τώρα με πιο μεγάλη δύναμη λιμενικών.

Σκεφθείτε αν ξένοι αρχαιοκάπηλοι μας έπαιρναν τον Κολοσσό και τον βλέπαμε, ξαφνικά, σε κάποιο μουσείο του εξωτερικού.

Η λήψη των φωτογραφιών και του φιλμ έγινε στο βυθό υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες.

Έπνεαν άνεμοι 7 μποφόρ και οι βατραχάνθρωποι αντιμετώπιζαν ισχυρά ρεύματα, κατέληξε ο υπουργός.

Το πιο σημαντικό όμως δεν ήταν αυτό. Οι έρευνες και η ανακάλυψη βασίστηκαν στη μάγισσα και οραματίστρια Άννα Ντάγκμπαρ, από την Αυστραλία. Γράφει η εφημερίδα.

Το μέντιουμ που “βοήθησε”.

«Πολύ ευτυχής για την ανεύρεση του Κολοσσού της Ρόδου, αισθάνεται η κ. Άννα Ντάγκμπαρ, η γνωστή Αυστραλέζα που με τις υπερφυσικές δυνάμεις που διαθέτει λέγεται ότι βοήθησε τις αρχές της πόλης να εντοπίσουν το θαλάσσιο σημείο στο οποίο βρισκόταν θαμμένο ένα τμήμα γνωστού αγάλματος.

Σε δήλωση της η κ. Ντάγκμπαρ είπε:

Γνώριζα από την αρχή ότι ο Κολοσσός βρίσκεται στο σημείο εκείνο και δεν είχα καμία αμφιβολία γι’ αυτό. Ευχαριστώ την Ελληνική Κυβέρνηση που πήρε σύντομα θέση κι έγιναν οι έρευνες. Πιστεύω ότι το ενδιαφέρον της διεθνούς κοινωνίας θα είναι στραμμένο αυτή τη στιγμή στη Ρόδο.

Είμαι πολύ ευτυχής διότι γνώρισα τον κ. (Π.Κ.) ναυτικό πράκτορα, ο οποίος μου έθεσε το ερώτημα αν ο Κολοσσός της Ρόδου είναι μύθος ή πραγματικότητα. Απ’

αυτό ξεκίνησαν όλα. Τον ευχαριστώ για την συμπαράσταση και για τις προσπάθειες του προς όλες τις κατευθύνσεις που είχαν σκοπό την ανεύρεση του Κολοσσού».

Φανταστείτε μία μάγισσα κατάφερε να ξεγελάσει μια ολόκληρη Κυβέρνηση. Και το αποτέλεσμα: Φιάσκο. Άνθρακας ο θησαυρός. Δύο τρείς μέρες μετά, αποκαλύφθηκε ότι το υποτιθέμενο εύρημα – χέρι του Κολοσσού ήταν μία μεγάλη πέτρα, που είχε ξυθεί από πλωτό γερανό και φαινόταν σαν σφιγμένη γροθιά! Μία άλλη εφημερίδα έγραψε την άλλη μέρα.

«Διεθνές είναι το ρεζιλίκι που πάθαμε με τον Κολοσσό της Ρόδου, το … εύρημα δηλαδή του "αρχαιολόγου" υπουργού. Οι ελληνικές εφημερίδες χαρακτήριζαν το "εύρημα" ως το … 8ο θαύμα, ενώ η γερμανική Μπίλντ θύμιζε και τα άλλα έξι θαύματα της αρχαιότητας.

Μετά το φιάσκο όμως ο τίτλος του 8ου θαύματος απονέμεται στον "αρχαιολόγο" υπουργό, που κατάφερε να μας κάνει ρεζίλι όλων των σκυλιών του κόσμου…».

Και κάτι ακόμη. Η ανακοίνωση του υπουργού προκάλεσε και την σφοδρή αντίδραση άλλης υπουργού, που τον κατηγόρησε για… αναρμοδιότητα θέλοντας η ίδια να καρπωθεί την… δόξα.

Σε πολλές εφημερίδες και περιοδικά, αλλά και σε τηλεοπτικά κανάλια φιλοξενούνται αστρολόγοι και ωροσκόπια. Και είναι εξοργιστικό ότι πολλοί άνθρωποι, όταν παίρνουν μια εφημερίδα, το πρώτο που διαβάζουν είναι το ωροσκόπιο. Αλήθεια τόσο πολύ ανησυχούν για το μέλλον τους και τόσο πολύ εμπιστεύονται τους αστρολόγους; Δεν έχουν παρατηρήσει ότι συνεχώς διαψεύδονται;

Παραμονές του 2020 οι εφημερίδες και τα περιοδικά δημοσίευσαν τις προβλέψεις των αστρολόγων για τη νέα χρονιά. Μου έκανε εντύπωση ότι όλοι προέβλεπαν μια ευτυχισμένη χρονιά. Κανένας μα κανένας δεν προέβλεψε την επέλαση του COVID 19 και την τραγωδία που έζησε η ανθρωπότητα.

Απλή λογική:

Αν κάθε είδους τσαρλατάνοι γνώριζαν το μέλλον, θα γνώριζαν πρώτα το δικό τους. Αν είχαν την ικανότητα να βρίσκουν κρυμμένα πράγματα, θα έβρισκαν όλους τους κρυμμένους θησαυρούς, ή τον αριθμό του λαχείου που θα κερδίσει. Αν είχαν την ικανότητα να κάνουν ανακαλύψεις, θα έβρισκαν το φάρμακο του καρκίνου, θα πλούτιζαν και δεν θα είχαν ανάγκη να «φορολογούν» τους αφελείς.

Υπάρχουν δυστυχώς πολλοί άνθρωποι και το ξανατονίζω, σε υψηλές θέσεις, που είναι κυριολεκτικά εξαρτημένοι από τον αστρολόγο τους. Είναι γνωστό π.χ. ότι ο Χίτλερ είχε κοντά του αρκετούς αστρολόγους που τον επηρέαζαν στις αποφάσεις του. Αλλά δεν ήταν ο μόνος. Κάθε τόσο έρχονται δημοσιεύματα που αποκαλύπτουν τα ονόματα των αστρολόγων μεγάλων και τρανών του κόσμου τούτου. Η αγωνία και η ανασφάλεια για το μέλλον, καθιστά “απαραίτητη” την παρουσία τους.

Υπάρχει και μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων που εκτός από την ανασφάλεια, διακρίνονται, από μία εσωτερική ανελευθερία, και αποφεύγουν με κάθε τρόπο να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεων τους. Γι’ αυτό και ό,τι κακό τους συμβαίνει, ψάχνουν να βρουν εξωτερικές αιτίες, ότι κάποιος άλλος φταίει για την δική τους κακοδαιμονία. Δεν θέλουν να κοιτάξουν την εσωτερική τους κατάντια και να αγωνιστούν για να την διορθώσουν. Δεν θέλουν να αλλάξουν τρόπο ζωής. Γι’ αυτό και πρέπει να ρίξουν αλλού τις ευθύνες. Π.χ. Έχει κάποιος μια διαπροσωπική δυσκολία, είναι αντικοινωνικός και επομένως δεν μπορεί να παντρευτεί. Αντί να προσπαθήσει να διορθώσει τον εαυτό του, βρίσκει την εύκολη λύση: «Μου έκαναν μάγια» και τρέχει στους αγύρτες να του τα λύσουν. Ζητάει, δηλαδή, την μαγική λύση, την αυτόματη λύση, που δεν χρειάζεται κόπο και αγώνα. Άλλος πάλι, ζει μ’ έναν αρρωστημένο τρόπο ζωής και κάποτε αρρωσταίνει. Δεν προβληματίζεται γι’ αυτό, δεν αναλαμβάνει την ευθύνη του για την αρρώστια του, δεν θέλει ν’ αλλάξει τρόπο ζωής, αλλά ψάχνει να βρει κάποιους εχθρούς που τον επιβουλεύονται και του έχουν κάνει μάγια. Ούτε θέλει να μπει σε μία επώδυνη θεραπεία. Καταφεύγει στα “μαντζούνια” που του προτείνουν οι κάθε είδους αγύρτες.

Άλλοι πάλι για την παραμικρή ζαλάδα ή πόνο θα τρέξουν στην ξεματιάστρα. Είναι μία ειδικότητα, που ανθεί σε κάθε εποχή. Και δυστυχώς πολλοί ευσεβείς (;) χριστιανοί εξασκούν το επάγγελμα αυτό, ανακατεύοντας προσευχές και ξόρκια. Είναι κι αυτό ένας λαϊκής προέλευσης placebo. Είναι να θλίβεται κανείς βλέποντας πως πολλοί κατ’ όνομα πιστοί έχουν παντελή άγνοια της πίστης. Το μόνο που ξέρουν είναι να ξεματιάζουν.

Συμπερασματικά:

Ο άνθρωπος προικίστηκε από τον Δημιουργό Θεό με λογική και ελευθερία. Και η αλήθεια είναι ότι μόνο μέσα στην εκκλησία καταξιώνεται πραγματικά ως λογικό και ελεύθερο πρόσωπο, ως «κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωση Θεού», δημιούργημα της Αγίας Τριάδος. Αν και πέρασαν 2.000 χρόνια από την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού, οι άνθρωποι εξακολουθούν να αγνοούν το «φως το αληθινό», την ελευθερία που χάρισε ο Χριστός και συνεχίζουν να ζουν υποδουλωμένοι στα διάφορα είδωλα που προσφέρει ο κόσμος. Στην εποχή που διακηρύσσεται η

ελευθερία, τα δικαιώματα του ανθρώπου, ο άνθρωπος παραμένει δέσμιος στις προλήψεις και δεισιδαιμονίες, συνεχίζει να προσκυνάει τα είδωλα. Γι’ αυτό και κάθε χριστιανός που θέλει να είναι συνεπής στην πίστη του χρειάζεται να συντρίψει μέσα του τα κάθε μορφής είδωλα, όπως ο Μωυσής στο Σινά, πού όχι μόνον τα συνέτριψε, αλλά τα έκανε σκόνη και τα έριξε στο ποτάμι για να χαθεί το ίχνος τους. Οι κάθε είδους προλήψεις και δεισιδαιμονίες τα οποιαδήποτε είδωλα, είναι εντελώς αντίθετα και ασυμβίβαστα με την χριστιανική πίστη και συνάμα προσβάλλουν την ελευθερία του ανθρώπου. Όποιος πιστεύει στις προλήψεις και στους κάθε είδους αγύρτες και «φωτισμένους» δεν μπορεί να πάρει υπεύθυνες και σωστές αποφάσεις για τη ζωή του και το μέλλον του. Αντίθετα η πίστη στο Θεό ελευθερώνει τον άνθρωπο και του δίνει την δυνατότητα για μία υπεύθυνη και δημιουργική ζωή. Ο λόγος του Αποστόλου Ευαγγελιστού Ιωάννου είναι και σήμερα εξαιρετικά επίκαιρος: «Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτούς ἀπό τῶν εἰδώλων».[1]

[1] Α΄ Ιωάννου. 5, 21